

Publicerad 2007-07-16 22:16 av Linda A

skavsåren, mamma.

du vet, mamma

ytskikten i dina förklädnader börjar ruttna
det är tiden som mognar i dina skulderblad
och mellan varje andetag finner jag skavsår
det finns inga tydliga datum
men jag ser hur sekundvisaren tickar mot sin undergång

du vet, mamma

jag saknade dig alltid
trots att din hand satt fastkedjad i min
jag såg världen blekna genom dina blå
och horisonter vecklades ut i evigheten
men jag förstod aldrig vad du ville säga

du vet, mamma

skulden håller mig vaken och skör
och jag vet inte var jag ska placera den
den var aldrig din, den var aldrig min
men vreden växer likväl
och jag undrar var all kärlek tog vägen

du vet, mamma

jag ryms inte i världen
för jag fick ingen plats i ditt hjärta
jag skavde hål för att ta mig ut
och jag önskar att någon hade hindrat mig
jag tog sönder ditt inre

du vet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linda A med Poeter.se id #1090 innehar upphovsrätten